

[Jørgen Jørgensen.]

ningen dengang, kan man ikke bruge en Gang til. Naar man nu gaar ud til Landbruget og siger: I er vanskeligt stillet, vi maa foretage os noget for at forbedre jeres Økonomi, saa kan man ikke mere bruge den Kronesækning, som man har brugt een Gang, og det ærede Medlem tør jo ikke gaa videre.

Det ærede Medlem siger, at man kunde have taget denne 10 Øre fra 22,40 til 22,50. Det har det ærede Medlem engang faaet Tilbud om, men saa vidt jeg forstod, har det ærede Medlem ikke taget imod det. Det havde været klogt, hvis det ærede Medlem havde gjort det, det havde vist ogsaa været heldigt, for man overvurderer i meget høj Grad den Fordel, det danske Landbrug vilde faa ved den Forandring i Kursen, som de 10 Øre andrager. Men det ærede Medlem har engang faaet Tilbud og vilde ikke tage imod det, og saa er det, jeg siger, at det kan ikke nytte, at det ærede Medlem nu igen kommer og siger til Landbruget, at en Kronesækning er et Middel, naar det ærede Medlem dog alligevel ikke tør gaa ind for en yderligere Kronesækning.

Saa siger det ærede Medlem: Ja, men saa har Venstre foreslaaet Amtsskatterne lettet, og det ærede Medlem nævner den Ordning, der blev vedtaget i 1933. Men den har vi jo ogsaa. Det ærede Medlem har nu ønsket denne Ordning fra 1933 ændret ved at stille et yderligere Beløb til Raadighed til Nedsættelse af Amtsskatterne. Vi har til Støtte baade for Landbruget og andre, der var vanskeligt stillet, stillet Forslag om at hjælpe Kommunerne med et betydeligt Millionbeløb til at lette Kommunernes Udgifter. De to Ting kan som Foranstaltninger til Støtte for Landbrugets Økonomi i væsentlig Grad sidestilles. Nu hører jeg, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fortæller, at Venstre har begge Dele. Jeg har nu hidtil forstaaet, at Venstre ikke vilde medvirke til at skaffe Kommunerne den Lettelse, som er foreslaaet fra Regeringens Side, men det er muligt, jeg har taget fejl, saa Venstre alligevel vil stemme for Forslaget, naar det kommer til Behandling her i Tinget.

Men jeg siger igen: Disse Ordninger med Skattelettelse vil ikke i samme Grad komme det vanskeligt stillede Landbrug til gode, som en Rentelettelse vil gøre. Det har været vor Argumentation for Rentelettelse fremfor andre Foranstaltninger til Støtte for Landbrugets Økonomi, at en Rentelettelse, der repræsenterer det samme Beløb, kommer til helt andre Mennesker,

kommer netop til den enkelte Landmand i samme Forhold, som hans økonomiske Vanskeligheder er store, og det samme Beløb anvendt til Skattelettelse gennem Ejendomsbeskatningen og anvendt til Rentelettelse vil virke paa en helt anden Maade og langt stærkere over for Landbrugets Økonomi i det sidste end i det første Tilfælde.

Naar det ærede Medlem derefter bebrejder os, at vi ikke vilde medvirke til andre Ordninger for Landbruget med Hensyn til Kornet og med Hensyn til Smørret, maa jeg for det første sige, at naar vi ikke har en Kornordning, og naar vi ikke har en Smørordning, saa er det det ærede Medlem og hans Parti, der hindrede disse Ordningers Gennemførelse i Landstinget sidste Efteraar, da der var Forslag derom. Det ærede Medlem og hans Parti afviser nu igen en Ordning med Hensyn til Smørret. Det ærede Medlem har derfor ingen særlig Ret til at bebrejde os, at vi ikke har villet medvirke til Ordninger paa disse Omraader. Vi har ikke villet gøre det i det Omfang, som det ærede Medlem har ønsket, men vi har stillet Forslag, der over for Landbruget vilde være en Støtte paa de to Omraader, her er nævnt. Men jeg siger igen: Det, vi har haft som vort Hovedsynspunkt over for Landbrugets Vanskeligheder, var dette — det samme, som det sagkyndige Gældsudvalg lagde til Grund for sine Forslag —, at vi ønskede paa det bestaaende Prisniveau at skabe en Forrentning for Landbruget, som gjorde det muligt for den jævnt duelige Landmand at klare sig, idet vi derigennem mente at kunne blive fri for Ordninger af den ene og den anden Art, som det danske Landbrug i det store og hele helst ønsker at være fri for.

Jeg tror, at naar Rentepolitikken nu skal gaa ind i andre Baner end tidligere, naar man ved den Stilling, Venstre har taget i Landstinget, i særlig Grad ved Rentelovens Udløb den 15. Juli, har slaet Bom for yderligere Rentesækning, da har man taget Bunden væk fra den Politik, som var Grundlaget for Gældsudvalgets Stilling, da har man gjort det praktisk taget umuligt at skaffe taalelige Vilkaar for Landbruget, uden at Ordninger af den ene og den anden Art af indgribende Natur maa gennemføres, og det vil store Dele af Landbruget være imod.

Naar det ærede Medlem saa yderligere føjer til de Vanskeligheder, Valutaordningen har medført for Landbruget, saa mener jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det Spørgsmaal egner sig bedre